

sei. Dorere numai cumca foarte putieni dintre preotii nostri se potu lauda cu o astfel de cunoscintia larga dar' nu e vin' a lor; caci guvernulu care tocmai asi incaséza darea de la poporul romanu, ca si de la celelalte popore ale imperatiei, are atatu de putiena grige de cultura poporului nostru, de institutiele nostre de crescere si de dotarea profesorilor; astfel preotimea nostre sermana in cultura, a ramasu departe de preotimea altoru natiuni, si nici nu pote ave alta sciintia, decat ce ce o-a ascultat si invetiati pe scurtu in teologia.

Nu graescu despre institutiele greco-catolicilor ce s'au infiintiatu mai de curendu, o dreptu inse, ca connatiunali nostri greco-catolici totu acea sorte o-au avutu, ca si greco-cesaritenii, totu-si pe langa tota seracia nostra si pe langa tota nepasarea guvernului fatia ou institutiile nostre de invetiamentu, teologiele greco-orientale au crescutu multi preoti bravi si devotati causei poporului si pana acuma, in catu potemu dice cu totu dreptulu, ca innainte de ast' a preotimea ni-a fostu unice'a inteligintia, ea ni-a sustienutu biserica nationala, prin ea ni-s'au conservatu mii si mii de datine stramosiesci p'ntre poporu, si in urma prin mediocirea acestei preotimi sermane ni s'a sustienutu limb'a si nationalitatea pretotindenea.

Aceste sunt meritele preotimei nostre de pe tempulu candu ea era senger'a intelegintia a romanilor.

Asta-di inse inteliginti'acivila cresce din di ce merge si preotimea nu e silita a portá numai senger'a facti'a luminei pintre poporul romanu, si eu sum aplecatu a crede ca peste unu tempu mai indelungatu ea va fi avisata la acea, ca cu sciintiele teologice se se lupte numai pentru automi'a si pentru drepturile bisericei nostre.

Pana acuma in genere era destulu pentru preotimea nostra daca ave ceva cunoscintia in sciintiele teologice, pentru ca in tempulu trecut, care a fostu o nopte intunecosa peste romani, nici nu se pofia asi multa de la ei, ca asta-di candu lumea propasiesce cu puterea aburului.

Apare deci de o urgentia mare ca preotimea de asta-di se nu invetie studiile teologice numai superficialu si pe scurtu, ci fundamentalu si mai pe largu, si pe langa studiile strinsu teologice se invetie totdeodata si dreptulu canonicu.

De acestu studiu preotimea are lips'a cea mai mare, si celu ce scie, despre ce tractéza dreptulu ecclesiasticu: nici pe unu minutu nu va trage la indoila, ca propunerea acestui studiu ar trebui se ocupe unu locu insemnatu intre studiile teologiloru nostre.

Biserica nostra gr. or. are autonomi'a si constitutiunea sa; cum le va pote apera aceste preotimea, daca nu cunósce nici armele, cu cari ar trebui se se lupte in casu de lipsa?

Si astfel de „casuri“ sunt multe, in catu in vietii'a practica le afli mai in totu minutulu. Éca patronatulu parochieloru, dreptulu matrimonialu, competintia, si procedur'a consistorieloru de instant'a 1, 2 etc. cari trebu se le scie inca si mirénulu, cu atatu mai vertosu preotulu din fundamentu. Éca d. e. dreptulu si competintia preotiloru, a episcopiloru, mai departe a sínodeloru partiale si generale, dreptulu mireniloru si a preotiloru in causele bisericesci etc. o multime de lucruri, de mare insemnatate.

Si totu-si dreptulu ecclesiasticu nu se propune in teologiele nostre.

Avemu destui assesori la consistorie, cari decidu cu votulu loru in causele cele mai ponderose matrimoniale, fara ca ei se fie avutu vreodata in mana „Nomocanonulu“, ma dora nici dupa nume nu cunosc acésta carte, cu atatu mai putieniu sciu: ce se cuprinde in ea; prin urmare: nici nu sunt in stare a judeca dupa dreptu, si dupa lege, ci numai dupa convingere, séu dupa voia, de unde apoi usor se pote esplicá anarchi'a in dreptu, ce domnesce pe la unele consistorie greco-orientale.

Ar fi tempu, se ne ingrigimu de generatiunea viitoare, asi, catu ea se se scie orientá in tote afacerile ecclesiastice, se cunósca tote drepturile adeca „corpus juris“ alu bisericei nostre, si se aiba sciintia exacta despre institutiunile si asiediamintelo santiloru parinti, despre istoria bisericesca, si despre canócele sínodeloru ecumenice.

Dora va dá bunulu Ddiu, se avem cat mai curendu atare sinodu eparchialu, si apoi unu sinodu generale alu tuturor romaniloru gr. res. din Austria, unde se vor organizá afacerile cele mai urgente ale bisericei nostre nationale. Si daca se vor regulá, precum si trebuie se se reguleze parochiele, — preotimea nostra, speru, ca se va intari atatu in privintia spirituala catu si materiala.

Inse si pana atuncea ar fi de doritu, ca studiulu dreptulu canonicu se se introduca in tote institutiele nostre teologice, ca unu ce foarte necesariu.* La ast'a nu se recere nici incuviintierea sinodului, nici licenti'a guvernului, ci numai voi'a si energi'a arhierieloru nostri. Eu sum convinsu, ca daca profesorii respectivi n'ar pote fi salarisati astadata dupa cuvenintia: s'ar afli totu-si cate unu advocatu romanu, care chiaru si din zelu nationalu s'ar resolvá la propunerea dreptulu canonicu, si asi pe langa tota seracia nostra, clericii ar deveni in posesiunea unei sciintie practice si de mare trebuintia. Brutus.

Brasiovu, 25/13 ian.

De cate ori mi s'a datu ocaziune a Ve face cunoscute intemparile de pre la noi, am facutu-o cu mare placere, fiind ca sciam, ca va face placere si onoratulu publicu cetitoriu alu Albinei, séu celu putinu ilu va face se cunósca referintiele nostre din Brasiovu si se véda, ca cetatenii nostri nu sunt neactivi. —

De astadata inse, apucandu condeiulu a mana, nu me sentu indemnatu totu de acelesi semtieminte dulci si mangaitore. De asta data greutate dureriloru, sfasierea inimii, impresiunea facuta asupra-mi din partea publicului brasiovanu, invelirea in doliulu celu mai adencu a unoru familii, in fine perderea natiunii aceste me facu, ca, cu inim'a plina de intristare se Te insciintiez despre perderea unuia

*) Ni se pare ca in teologia archidiecezana den Sibii se propune. Spre acestu scopu Escol. Sa parintele metropolitu Siaguna a gatitu insusi unu compendiu de dreptulu canonicu foarte recomandabile pentru incepatori. Opulu se pote ave de la tipografia archidiecezana cu pretulu de 1 fl. era in vietii'a practica — pana nu se va demostri contrariulu — vom presupune ca se folosesc Pidalionulu. In teologia den Cernauti se propune dreptulu canonicu. Asté scimu si despre teologiele romaniloru gr. cat. Dorere numai ca din 4 diocese romane gr. cat. numai done si-au teologie proprie, éra la institutie straine si la universitati pe putiena consideratiune se da dreptulu canonicu din punctulu de vedere alu bisericei orientale. Red.

dintre cei d'antai barbati din Brasiovu, éra intre Romanii de aici, dupa pusestiunea lui intr' adeveru celu d'antai. *Areposatu in domnulu Constantin G. Joan, senatoru la magistratulu din Brasiovu.* Inainte de ce-mi voi dá silintia a Ve descrie mórtea si inmormentarea lui, iertati-mi se Ve facu cunósca unele date din vietii'a lui in catu le-am pututu culege din necrologulu ténutu de unulu din protopopii Brasiovlui.

Constantinu Joan s'a nascutu la anulu 1823 in 12/24 juniu. Densulu este din cunoscut'a familie de negociatoriu George Joan. Parintii lui fiindu cu stare mare, ilu destinaseru pentru o cariera literara, densulu a inceputu clasele primare la Brasiovu si le-a finitu in Sibii; studiile gimnasiale le-a finitu in Odorheiu, éra filosof'a si drepturile la Clusiu. — Dupa finirea studiiloru a practicat'u 2 ani la tabla regéscu din M. Osiorheiu, de aici apoi castigandu-si asi numitulu stallum agendi s'a intorsu in senulu familiei si voiá se se aplece la advocatura. Parintii lui inse mai mare placere aveau se lu véda ca deregatoriu publicu, si l'au si facutu de s'a aplecatu la magistratulu de aici ca secretariu onorariu. Necazurile, cu cari si-a castigatu acestu barbatu acestu postu noinsemnatu, le cunosc numai Brasiovenii si aceia, cari cunoscu gardurile, cu care s'au ingraditu Sasiu de aici in institutiunile loru in privintia admiterii la deragatorii a Necasiloru cu deosebire pre tempurile de atunci. Dupa revolutiune a trecut in servitiu imperatescu si treptatu a ajunsu la gradulu de consilieriu in Sepsu Sz. György si apoi in Odorheiu. Simtiendu-si sanctatea atacata si nefindu restrinsu in privintia materiale pre langa salariulu dirigatorescu si-dede dimisiunea si se reintorse éra in senulu familiei la Brasiovu, unde traia din venitul averii sale.

La 1861, dupa dorinti'a Romaniloru, fu alesu de Brasioveni cu unanimitate, de senatoru alu magistratulu de aici. In timpulu acest'a scimu, ca a fostu chiamatu ca regalistu atatu la diet'a de la Sibii catu si la cea de la Clusiu. —

Stimatulu nostru barbatu, repositulu Constantinu Ioan, éra in societate placutu nu numai la Romani ci la toti de totu felulu de nationalitate, pentru ca Dumnedieu l'a inzestratu cu o inima, care iubiá chiaru si pre neamiculu seu; blandeti'a, afabilitatea si jovialitatea erau cualitatile lui principale, care dedeau luci staturii lui cei nalte si maretie, aceste-i castigá dragostea si stim'a tuturor'a, aceste legau pro amicii lui pre vecia de elu, aceste l'au facutu neuitaveru pentru toti cei ce-au avutu de a face cu densulu. Elu intempiná si pre celu mai strainu cu astfelu de cuvinte, in catu lu silia se-lí privéscu de amicu si se aiba tota incredere in elu. De aceea, ca dirigatoriu, adeca ca presedinte la tribunalulu penalu, si-a castigatu simpatia tuturoru acelor'a, cari iubiau si cautau dreptatea si esecutarea ei.

In cerculu familiei si alu rudeniiloru éra densulu ataf'a de iubit, in catu aceste se intreceau a-lu ave in mediloculu loru, si fiindu ca éra intre frati celu mai lineru si tot deodata si neinsuratu, potemu dice, ca cu deosebire fratescu celu do medilocu, carele nu are nici unu copilu, lu privia nu numai ca frate dar si ca copilulu seu si esista între densii o dragoste adeveratu fratesca.

In fine pentru seracime éra unu patronu,

carele avea si inim'a si si medilócu de a fi mi lostivu si darnicu.

Reposatulu patimá mai de demultu de ficatu dupacum pomenii si mai sus, dar patim' lui pote totu i mai iertá ca se traiesca daca nu se intemplá se se recósca, ceea ce l'a pusu in patu. Din acésta recéla a capetatu aprindere de matie, si acésta i-a pusu capetu vietii in 21/9 a lunei curente in versta de 43 ani.

Éra inmormentarea s'a intemplat la 23 dupa prandiu. Acésta inmormentare a datu dovéda despre tote darurile cele frumóse, ce spusci, ca le posedea repositulu, precum si despre amórea, ce si-o agonisise elu la tote clasele poporului nostru, ba chiaru si la ostasime, cu care traia densulu in cea mai mare armonie si in cea mai intima amicétiá, asi in catu potemu dice, ca elu a fostu in Brasiovu adeverat'a legatura între militia si civili. Pentru acésta silintia a Domniei Sale de a medilócu primirea buna a militiei la civili si vice versa, colonelulu regimentulu Ulaniloru Nr. 12. cavalerulu Bérres de Perez a lasatu se-lu insotiesca banda militara gratis pana la mormentu; éra acést'a si-a aretatu prin capelmaestrelulu seu consentiulu de compatinire deosebita prin cantarea unui mersu de ingropatiune compus din arie triste romanesci, care l'au numitu mersulu lui Costi. —

Éra pre la 2 1/2 candu vedeai poporul de tote clasele, nationalitatiile si confessiunile alergandu spre cortelulu repositului, ca se nu lipsésca de la onórea cea din urma, ce-i-o pote dá; vedeai cum se inmultiau trasurile, care i aduceau rudele si amicii, ca se-lu véda cea din urma óra si se-si stimpere durerile prin versarea de lacrimi, între cari-i diceau adio pre vecia; vedeai si preotimea de prin pregiuru adunata pre langa amicul ei, éra poporul de la sate pre langa aperiatoriulu neobositu alu drepturiloru lui.

Cortelulu repositului éra langa gimnasiulu romanescu, inaintea caruia se intinde unu locu liberu, carele acum éra indesuitu de poporu si de trasuri in catu abia mai potea strabate. La trei óre sosi preotimea de o parte éra de alta parte magistratulu in corpore, ca se-lu insotiesca. Candu éra aprópe de plecare, atunci scólele romanesci adeca corpulu profesoralu gimnasialu si invetiatorii din norma esira cu scolarii si se pusera in fruntea petrecerii la mormentu, dupa ei urnara asociatiunile meseriesiloru romani, banda militara, preotimea, cosciugulu dusu de senatori si luminatu de factii duse de secretari, dupa elu rudeniile si cei mai de aprópe, corpulu oficieriloru, cu colonelulu in frunte, respective prietenii repositului, Efori'a scóloru, Gremiulu negociatorescu, apoi multimea poporului, si in fine trasurile. Totu mersulu éra o linia, a careia inceputu éra la mormentu, precandu sfarsitul abia se indepartase de a casa. Pre stratele, prin cari avea se tréca insotirea repositului vedeai ferestriile caseloru indesuite parte de amici de ai repositului, cari nu poteau luá parte la inmormentare, parte de straini, cari locuiau intr'alte parti ale orasiului si nu voiau se nu véda inca odata celu putinu cosciugulu adoratulu loru.

Mersulu se pune in miscare la 3 óre; de multimea poporului din latimea stratei abia mai poteau corporatiunile se-si tiena sirulu neconturbatu.

De superarea, ce o cetcau in fatia ficaruia insocioriu, de plansetele si vaetele multimei de pre strada, de compatimirile, cele exprimate cu mare dorere, care le audiai de la privitorii de pre ferestrii, in fine de vuetulu clo-

FOISIORA.

Ranitul de la Oresti'a.

I.

Colo susu la resaritu,
E-unu mǎru mandru in floritu,
Si-i cu verfulu pan' la ceru,
Si-i cu pólele pe mǎri.
Dar sub mǎru, cine-a adormitu?
A-adormitu, voinicu ranitu!
Din resboiu a rentornatu,
Si-i de sabia sfasiatu,
De sagéta sdrumicatu, —
Patru rani de taiaturi
Si cinci rani de mpunseturi,
Nóe plagi in trupulu lui,
Si-un'a 'n capulu peptului, —
Nóe ani si jumetate,
Si 'nea totu in rane jace!

Nime 'n lume nu-lu cautá,
Si nu vro de-a-i ajutá,
Pentru tíera s'a luptatu,
De-aliénu elu o-a scapatu,
Si de elu toti s'a zeuitatu!

Pe voinicu, cine-lu vighea,
Grigea buna 'i avea?
— Dar' avca, trei columbei,
Si vr'o doi trei vulturei!

Apoi vulturulu mai micu,
Discu tristu catra voinicu:
„Mori voinice, au te scóla,
Nu jacea ataf'a 'n bóla,
Nóa ni s'a si uritu,
De candu stámu la privoghitu!“

Voinicelulu cá graia:
Si de ei se mai rugá:
„Ai mei columbei frumosi!
Ai mei vulturei credintiosi!
En' sburati, in susu sburati,
Colo 'n nuori v' amestecati,
Nuorii se-mi imprasciati, —

Se sburati pe cele lunci
Se-mi gasiti buedi mai tari, —
Si ve dati, peurma 'n josu,
Colo 'n josu la vadu frumosu,
La celu riu facutu din róua
Se-mi aduceți ce spuiu vóa, —
Apa dulce 'n gurisióre
Petricele 'n gherisióre,
Petrele veti incaldí
Si cu ele m' eti palí,
Cu buedi me veti legá
Si cu apa m'eti spelá
La trei dile veti vedé
Ce va fi de vietii'a mea?
Daca plegile albescu
Se sciti bine cá traescu,
Daca ele voru negrí,
Se sciti cumca voiú morí,
Si decumva asi va fi,
Voi din min' ve veti nutrí, —
Carnea mea o veti mancá,
Sangele, ve v'adapá!“

II.

Atunci cei trei columbei,
Si cu doi trei vulturei,
Intr'o clipa toti sburá,
Nuorii 'i imprastiá,
Buedi multe 'i stringea
Apa, petre-i aducea,
Si facea, ce li dicea,
Dar' ranitul totu jacea!
La trei dile, candu cautá,
Dómne sante! ce afliá?
Plegile negre éra,
Si ranitul li graia:
„Auditi voi socii mei,
Columbei si vulturei!
Steu'a mea a scapetatu,
Nu o vorba de sculatu,
Ci voi, totu se me mancati,
Si nemicu se nu lasati,
Fara numai man'a drépta, —
Cá maicuti'a intielépta,
Candu eram copilu mai micu,
Mi spusca cá-oiu fi voinicu,

poteloru, cari incepusera a bate la tóte bisericile romanesci, si cari Ti se pareau ca suna mai intunecat de catu alta data, de tóte acestea nu-Ti mai poteai tiené cumpetulu se fi fostu catu de indiferentu si-ori si catu de flegmaticu. In fine Ti se rupea inim'a de durere, candu audiai seracimea, ce-lu insotia, rugandu-se lui Dumnedieu se-i ierte peccatele: catra acést'a Te mai adanc au in dureri si ariile cele triste romanesci esecutate de band'a militara, ca deosebire caici acestea-Ti reinviau aducerea aminte de sórtea cea trista a Romaniloru, la care mai vine a dá mana de ajutoriu si mórtca, rapindune candu pre unulu candu pre altulu din inteligenti, cari si asiá nu sunt pre numerosi. Dupa trei patrare de óra ajunse mersulu la mormentu in suburbiulu de susu numitu „Tocile,” unde se afla si mormentulu familiaru alu reposatulu. Aici fú dusu in biserica si dupace i se cefi sant'a slujba de 6 preoti i tienú Dnulu protopopu alu doilea alu Brasiovulu Ioane Petricu o cuventare, dupa care v'am facutu si eu estrasulu de mai susu. Finindu-se acést'a fu dusu sub plansetele si oftarile cele mai dureróse la grópa unde apoi lu lasaramu dicendu cu oehii plini de lacrimi „fie-i tieren'a usóra, si pomonirea vecinica.” —

Tóte faptele de pana acuma lé-a incununatu reposatulu prin cea din urma a vietii sale, adeca prin acea ca in testamentulu ce l'a facutu a pusu gimnasiulu romanescu de mostenitoriu (ereditariu) universalu alu averii sale miscatóre si nemiscatóre, cu aceea conditiune, ca pana va fi frate-seu celu medilociu Ioan G. Ioan si soci'a lui Efosin'a in vietia se traga ei venitululu.

Cu acésta ocaziune ne tienemu de detorintia a rogá pre Domnulu colonelu cavaleru Berros de Perez se priméca adanc'a multiunita nu numai a rudeloru si a amiciloru reposatulu, ci a intregu publiculu romanu, pre care l'a obligatu pre multu, caici a facutu prin esmiterea gratis a bandei militare o inmormentare atata de pompósa favoritului lui celu pre stimatu.

De la Muresiu in Ungaria, 22 ian.

Petiitiunea ddloru Baritiu si Dr. Ratiu asternuta Maistatii Sale, neau imbucuratu si pe noi Ungureni, din care ne vine parte: aminitirea amaratiuniloru cauzate la alegérite deputatiloru, si semnul activitatii, neuitarii natiunali si a restituirii in parte a cointielegerii. Neci candu nu am fostu si nu potu fi de acelu principiu, ca nu e timpul, ca nu o consultu in impregiurarele de acum a cere, a entusiasma pentru causele nóstre romanesci. Óre no-a adusu de la 1862 tacerea ceva? Óre au inaintatu poporulu nostru de candu am inceputu a fi pasivi, se nu diu politici, la sautulu cartorva? Óre in cultur'a poporulu, in exercitarea lui pe calea constitutiunala, in introducerea limbii, facutu-s'au de atunci ceva pe la noi! dorere! tóte aceste au remasu, in tóte aceste suntem cu 4—5 ani inderotru! pana ce in casulu celu contrariu, pana ce pe langa incuragiare spre aperarea intereseloru, pana ce pe langa petitiunari, des' nu am fi dobanditu pe cale legislativa nemica, am fi castigatu poporulu la o lupta spirituala si intelectuala resoluta, am fi adusu poporulu la consciintia natiunala.

In 1861 s'au luptatii barbati nostri in diet'a din Pesta cu tóta energia, si magiarii erau resoluti a impacá natiunalitatile — in 1865/6 romanii din dieta nu-si fecera atate o-

caziuni a-si areta credeulu causei natiunale in publicu, de aceea magiarii pusera caus'a natiunalitatiloru intre acte. De se intruniau deputatii romani si faceau cu cele lalte natiunalitati nemagiare din capulu loculu voturi separate si petitiuni contra pasagieloru din adrese ce astupa cu magiarismu tóta tier'a locuita in partea cea mai mare de nemagiari, — de se retrageau din dieta vediendu ca tonulu loru suna in pustia si remonstrau la toti pasii catra dualismu si magiarisarc, credu, ca Ungaria s'ar uitá astadi la natiunalitatile nemagiare cu o fatia mai serioasa, si ar lucrá pentru indestulirea acelor'a; — dar vediendu ca de o parte capii, de alta poporulu, sunt desbinati, e slabu, magiarii au devenitu la convingere, ca numai ei insisi potu ponderá in patria, numai ei sunt chiamati si apti de a aperá tronulu. Fratii nostri nu voiescu a cunosce natiuni in Ungaria candu e vorb'a de adrese, nu voiescu in cause politice a sci de alti locuitori nemagiari, — dar totusi se ne bucurámu cu totii, ca macar atunci candu vine sub intrebare asentarea si respective adresa de inolare generala, si candu va veni primirea detorieloru de statu si a arunculu sarcineloru comune, au vorbitu si vor vorbi despre „natiunile Ungariei”. — Astfelu de proceduri, astfelu de moimiri, le cunoscemu, cunoscemu si acé'a: ca ungunii nu mai au dreptulu de a se poté fál natiunalitatiloru celor'a lalte cu acé'a: ca ei au avutu dorintia otarita a ne indestul dar in 1848/9 i-a impededatu revolutiunea, in 1861 inchiderea ne asceptata a dietei, — caici in 1865/6 au avutu ocaziune, dar li-a lipsitu vointia; — indaru vor nisui a mai indulof poporulu cu promisiuni, caici le cunoscemu tendintiele, si nu avemu alta de a-i spune, de catu otarita voia, dorintia si sperantia de a cere si primí de la gratiosulu Domnitoriu de-a dreptulu drepturile nóstre.

Deci ar fi o nefericire, cea mai mare pentru noi, a remané si mai de parte pasivi fatia cu tendintiele nóstre natiunale, — se pasimu dar cu totu curagiulu romanescu pe calea deschisa de Maiestate in Dimplom'a din 20 optovr. — statuindu si invetiandu poporulu a-si afia in acé'a mai multa garantia decat in tóte promisiunile de dóa decenie a fratiloru magiari, se ne incuragiámu si pana atunci pana susta, se lucrámu spre aperarea ei, ca asiá statulu se aiba radiam in noi, se véda ca primim cu bucuria pasii lui indreptati intru ordinarea egalitatii. Vom invetiá poporulu a-si pretiuí limb'a mai multu de catu vietia, ca asié se potemu formá unu parete aperatoriu contra visioliei ce s'ar poté nasce.

Se poté ca pre candu aceste sire vor vedé lumina prin tipariu, ministeriulu ungrescu se fie restituitu cu legile din 1848, si atunci magiarii se vor strimbá si mai tare catra noi daca li vom pomeni de causa natiunala.

Dar noi nu ne tememu de acelu ministeriu, neci de acele legi, pentru ca prevedemu ca existintia Austriei va fi silita a priveghia a supra loru.

Preotimea nóstra ni-a pastratu natiunalitatea, pre candu ea insasi nu érá atata de luminata casí astadi. Acum'a avem nu numai preotime natiunale ci si inteligintia civilé; gat'a purure cu veri ce sacrificie a sustiené natiunalitatea, a o propaga, a suferi pentru ea candu se va recere. Se poté ca vom avé si de cei ce schimba palie, dar duca-se in scirea Domnului caici atari individi neci nóa neci magiariloru nu vor fi spre onóre.

Se crede ca magiarii cu ocaziunea reorganisatiunei vor trunchia autonom'a municipaliloru, pana la absolutismu. Dar fie-ne iertatu a sperá din multe privintie ca unu absolutismu magiaru nu va poté durá timpu mai lungu de catu cel'a alui Bach, dóra neci atata.

ch.

Pesta 25 jan. n. 1867.

Onorata Redactiune! Mi propusesemu a nu me lasá in polemá cu ómenii acei de caracteru slabu cari din vér'a anului tr. in cóce lasandu-se a se folosi de instrumentu alu ambiitiunei si patimei unui omu inca din teneretiele sale petatu, a respanditu cate si mai cate mintiuni pre cale diurnalistica in contra-mi, inse dupa ce vediu ca omulu acest'a nu-si mai poté infrená patim'a sa fatia cu mine, mi ieu voia, la corespundintia in Albina sub nr. 5 a. e. din aceluia indennu prin J. C. din Chiesdu data a reflectá pe scurtu precum urmédia:

Alipirea romaniloru din cerculu Ceului la alegerea de ablegatu din 18 dec. 1865 catra A. Buda nu érá alta de catu alipirea acelor'a catra person'a mea care atunci precum si insusi recunosce intru o corespundintia a sa diu Gazet'a Tnici tóte petriile lo-am fostu miscatu pe langa densulu; inse dupa cunoscut'a cadere din 18 dec. érá se se clatinedic increderea acelor'a si fatia cu person'a mea din motivu ca i-am condusu in pericolu pentru unu omu care despre portarea sa politica din 1848 li érá deplinu cunoscutu. Cerculu nostru a fostu imbracatu o fatia trista si numai audiai alta de catu incriminatiuni in contra mea si celor'a lalti conducatori, se strigá in gura mare ca pe langa unu asemene omu nu se vor mai lasá a se duce de catra nimene si adó'a óra la macelaria ba candu se ivia acé'a candu si candu pe la noi, se ingrozia poporulu si vorbia cu o indignatiune de densulu; aceste impregiurari i le amu descoperitu io adescori cu tóta sinceritatea, inse G. P. l'a afidatu ca autoritatii sale care in calitate de subjude cercualu i se pareá ca o are, i va succede a intimidá pre blandulu poporu se se mai espuna inca odata pentru densulu pericolulu de mai nainte, deci acé'a parte ca afine alui A. B. parte ca i promisese acé'sta ca revenindu tier'a peste scurtu la unu provisoriu nou, densulu va fi unu Domnu mare in Cottulu nostru, apoi in calitate acé'a lu va radica si pre densulu la unu rangu insemnatu, a miscatu tóta petra pe langa densulu, s'a opintitu pre cale diurnaleloru a obtrude publiculu romanu principiulu, cumca caus'a natiunala nu se poté despartí de person'a oficiulu seu, a voitu a insielá publiculu cumca romanii stau neclatiti in alipirea loru catra acé'a, a facutu inainte de alegere escursiuni catu in persóna cu protegiatulu seu, catu prin emisarii sei, dar tóte acestea nimica au folositu, pentru ca poporulu romanu care de densulu numai a se teme scie, érá a-lu iubi nu, nu si-a supusu convingerea sa pressiunei intentate de densulu, ce si de acolo se poté cunosce, ca acei 10 romani din Basesci pre cari cu mare truda i-a verbuatu se insinuetu pe langa A. B. ajungendu la loculu aiegerii, cu totii s'au departatu de densulu, apoi abie i-a succésu a suplín loculu acelor'a cu cei 8. dintre cari unulu e corespundintele din Albina, care lauda pre G. P. si pre cei 7. cari s'au lipitu de densulu, unulu e cusorulu acestuia, altulu afine, trii subalterni, si cialalti amici ai sei; si asiá sum'a de 3700 romani cu a

caror'a alipire si constantia atata s'a mandritu prin diurnale, a decadiutu la optu. A. Buda intre acestea au ocupatu locu pe campulu Ceului in calea alegatoriloru cu scopu de ai corumpe daca ar poté; inse aceia batandu-si jocu de densulu l'au trecut cu vederea alergandu la loculu aiegerii.

Intorcendu-se de la alegere A. B. si G. P. cu buzele inflata, se constatua inca in sér'a acé'a la cas'a cestui din urma in Basesci cu vre-o doi trii interesati, ca aiegerii pe cale sa implinite se dee pe cale diurnaleloru alta colóre, si rusinea caderii sale se o acopera cu mintiun'a cumca A. B. a repasitu, érá poporulu romanu voindu a remané consecinte petitiunei sale nu s'a prezentatu la alegere — no, dar acestea asiá s'au indatinatu a se intemplá in impregiurabile cele fatali, — daca cade cineva in tina se silesco a se spelá ca se se védia curatu — densii au fostu subcedindu in caus'a acé'sta inaintea publiculu sub poliulu natiunalitatii, inse cumca intru adeveru a fostu servindu intereseloru sale cele private, afara de cele mai sus amintite se poté cunosce si din acea impregiurare ca G. P. s'a dechiaratu inaintea martoriloru demni de totu crediamentulu ca mai bucurosu ar fi veditu devonindu de alesu pre inimiculu seu Benkó, séu Szilágyi Virgilu, de catu pre mine. — Éca romanulu celu zelosu!

Pana in vér'a anului tr. adeca pana am aperatu caus'a lui Buda, eram io datu de catra densulu de barbatulu celu zelosu alu natiunii prin tóte diurnalele pana si in cele magiare, érá de candu mi perdiu curagiulu a mai face pressiune a supr'a convingerii poporulu si alu mai conduce pe langa densulu si la alta lupta sangerósa, am incetatu a mai fi romanu.

Gregoriu Popu.

Escriere de Concursu. *)

Pentru postulu notarialu la directiunea asociatiunei natiunale aradane pentru cultur'a poporulu romanu, prin decisulu adunarii generale din 28 decemvre nou 1866 Nr. 20 fiindu preliminaru deocamdata unu salariu semestralu de 300 fl. v. a. — directiunea subsemnata, pentru deplinirea acestui postu, amesuratu autorisarii primite de la adunarea generala, cu acé'sta deschide concursu, si aviséza pre doritorii de a ocupá postulu acé'sta: ca recursele sale pana la 1 martiu nou a. c. negresitu se le asterna la subsemnata directiune; documentandu, de odata: ca densii au desteritate in stilistica romana versati in literatur'a si cunoscenu manipularea comuna a trebiloru de cancelaria.

Aradu 20 ianuaru nou, 1867

Directiunea asociatiunei natiunale aradane pentru cultur'a poporulu romanu.

Presiedinte: Ioane Goldisiu, notariu
Mirone Romanu, directoriu secundariu.

Romania.

In 21 si 22 ianuaru s. n. s'a desbatutu in camera imprumutulu incheiatu de dlu aginte Ioane Balacianu la Paris. In unulu din nrii tr. pomeniramu dupa sciri telegrafice de-

*) Tóte foile natiunale romane suntu rogata a reproduce publicarea acé'sta in colónele sale.

Si de semnu mi-a datu inelu
Ca se-lu portu pe-un degctelu,
Si p' inelulu de argintu,
Alu ei nume-i tiparitu, — —
Mai pre urma, v'asiu rogá,
Dupa ce me veti manca,
Man'a 'n ciocu se o luvati,
Si cu ea in susu sburati,
Si-ajungendu spre Orestia,
Unde-i mam'a inca via,
Unde-mi e anim'a mie,
Totu pe susu se ve 'nvertiti,
Si voi bine se paziti,
Ca in diu'a de Rusale
Voru jucá multi hor'a mare,
Si-unde-oru fi toti adunati,
Man'a 'n josu s'o scapatati, —
Hor'a-atunci va inceta,
Toti la mana-oru alergá,
Dóra-a fi si maic'a mea
Acolo cu sor'a mea, —
Candu inelulu voru ceti,
A cui-e man'a? ele-oru scii!

III.

Atunci cei trei columbei
Si cu doi trei vulturei,
Cu 'ntristare 'lu ascultá,
Si pe elu totu 'lu manca,
Si cu man'a lui sborá
Totu in susu spre Orestia,
Ca pe voi'a lui se fie,
Si in diu'a de Rusale
Unde jóca hor'a mare:
Ca ei man'a o scapá,
Man'a dreptu in josu cadea, —
Tóta lumea se stringea,
Cu mirare introbá,
„Óre acui e man'a mórtá
Cu inelulu, ce 'lu pórtá.”
Si candu mam'a o vedea,
Bine ca o cunoscea,
Pe inelulu tiparitu
Numele ei l'a cetitu,
Si din gura a graitu:
„Audit' ai man'a mea,

Unde e vietia ta,
Unde e si trupulu teu
Se-mi versu pe elu, foculu meu, —
Tu te-ai dusu ca se te lupti
Se ai ani, putini, din multi,
Si de mine se zeuiti, —
Dorulu teu, amarulu meu,
Ca voinicu nu mai amu cu!
Mam'a atuncea ce facea?
Unu cutitu d'argintu tragea,
Si in anima 'lu bagá, —
Surorile se vaitá
Si 'nceca in lacremele.
Lacremele totu de gele,
Si de suspinele grele,
Cadu ca flori de venturi relo
Cu maicuti'a moru si ele!

* * *

Dara cei trei columbei,
Si cei doi trei vulturei,
De mirazu se patrundea,

Jelea multa, nu-i tienea,
Ci sburara totu in susu,
Totu in susu, si ei s'au dusu,
Nuorii de i-au mestecatú,
Nuorii de i-au involbatu,
Si de spaima, superaro
Se porni o plóia mare
Chiaru in diu'a de Rusale,
De se sparse hor'a mare, —
Si-unde man'a a picatu,
Plóia unu riu a sepatu!
Unchiulu loru ca mai traia
Si pe tote le 'ngropá,
Cu diacii si cu popi,
Si cu siepte protopopi,
Si pomeni mari li facea,
Si cantá canteu doiosu,
Prin Ardélu in susu si 'njosu,
Ca se se pomenéca,
La boieri ca domni'a-vóstra!

spre raportul comisiei in asta cauza. Acu reproducem resumiunea acestui raportu:

In catu privesc legea instrainarii unei parti din bunurile statului.

Considerandu:

Că art. 36 autorisa pe ministrul finanelor a trată cu capitalistii pentru realizarea unui imprumutu de 50 milioane lei conformu baselor emise in acea lege.

Că bazele legii sunt: venderea imobililor pentru acoperirea detoriei flotante,

Că autorizarea de a trată unu imprumutu nu ridica puteri legitime dritulu seu de ratificare.

Că legea de fatia a fostu votata in urm'a promulgării constitutiunii.

Că art. 32 alu constitutiunii alienatu 4 dice că ori ce lege cere invoirea a catoru trele ramuri ale puterii legitime.

Că guvernulu a supusu in deliberarea senatului legi multa mai putinu importante de catu acest'a.

Că chiaru daca guvernulu s'ar fi scotitu in dreptu a contractă fara ratificarea camerei acestu imprumutu nu putea se ipoteco alte fonduri de catu acele alocate de lege pentru stingerea acestei detorii.

Că din scrisoarea d-lui Secretaru generalu alu ministeriului de finace din 23 octobru, se constata de ajunsa delamuritu că capitalistii englesi n'au scotitu pe guvern autorisatu a face fara sanctiunea camerei unu imprumutu prin care s'aru ipoteco alte fonduri de catu acele prevedute la lege.

In catu privesc imputernicirea d-lui I. Balacianu

Considerandu:

Că d. Balacianu insusi prin depesi'a sa din 23 octobru recunoșce că imputernicirea sa Trebuie Renoita daca ministerulu ii incuviințea propunerile de imprumutu.

Că d. Balacianu la 24 octobru contractă imprumutul cu Oppenheim fara a asepta respunsulu d-lui ministru.

Că Domnitorulu, consiliulu de ministri, si ministrulu de finace in specialu a constatat că d. Balacianu eră in concediu si in contra ordinulu d-lui ministru de finantie a contractat imprumutul pe bazele unei imputerniciri resufiate.

Că d. ministrulu de finantie a luat actul că d. Balacianu a contractat pe responsabilitatea sa.

Că d. Balacianu a trecut chiaru si peste imputernicirea resufiata contractandu imprumutul cu 10 si jum. la suta mai josu de catu cursulu rentei Danubiane la Londra, si cu o dobenda care se urca cu interese comisionu samsarlicu si alte cheltueli la 21²/₂ adica cu 7²/₂ mai multu de catu dupa imputernicirea resufiata.

In catu privesc conditiunile imprumutulu.

Considerandu:

Că imprumutul contractu de d. Balacianu, departe de a ajutá statulu in crisa financiara in care se afla l'a aruncatu intr'o situatiune ruinatōre prin conditiunile onerōse cu cari s'a facutu.

Că art. 18 din contractu dandu preferentiã in timpu de 3 ani d-loru Oppenheim pentru negociare a ori ce imprumutu, pune pe statulu romanu in neputintia la ori-ce nevoia de a face unu altu imprumutu cu conditiuni mai folositoare de catu aceste.

Că d. ministru de finantie insusi prin depesi'a sa catra d. Balacianu arata că preferența miser'ã in care se afla tesaurulu publicu, de catu conditiunile ruinatōre a imprumutulu Erlanger care totasi eră mai folositoare de catu acele ale imprumutulu actualu cu 2,654,560 fl. (dupa tabloulu comparativu.)

Că imprumutul s'a contractat in timpu celu mai defavorabilu si pe candu capitalistii insemnati din Angli'a nu recunoșeau guvernulu dreptulu de a contractă unu asemenea imprumutu fara ratificarea camerei, si prin acest'a lu discreditase innaintea de a se efectuã;

Că cu tōte aceste d-nulu Winterhalter in scrisoarea sa catre d-nulu Ministru de finantie se falese că ar fi potutu contractă cu conditiuni mai putinu onerōse.

Că chiaru la 21 noembrie se vede că s'au facutu d-lui Ministru de finantie o propunere pentru unu imprumutu de 50 milioane lei cu conditiuni că se nu coste mai multu de catu 11⁹⁴/₁₀₀ la suta tōte speșele cuprinse.

In catu privesc aprobarea imprumutulu

facutu de Consiliulu de Ministri in urm'a sesiunii d-lui Balacianu.

Considerandu:

Că motivele espuse in jurnalulu Consiliului de Ministri din 3 noembrie, nu suntu altele de catu necesitatile tesaurului;

Că aceste motive au existatu si la contractarea imprumutulu cu Erlanger si cu tōte că conditiunile erau multu mai putinu onerōse, contractulu s'a respinsu;

Că dupa desaprobarea data de intregulu guvernulu contractarei facutu de d-nu Balacianu, nu se pōte intielege ce a pututu indemnã pe consiliulu de Ministri a reveni asupra acestei hotariri si a luã asupra-si cu 12 zile inaintea deschiderii sesiunii corpuriloru legitime o responsabilitate asiã de grava;

Comisiunea budgetara in unanimitatea membriloru presenti si anume: Printiulu Grigoric Mihai Sturza, Nae Paclcanu, Andrei Prijbeanu, Alexandru Gheorghiu, Mihailu Cogalnicenu si sub-scrișulu.

Declara:

1. Că d. Ion Balacianu a contractat imprumutul Oppenheim intr'unu chipu nelegalu, fara procura, si chiaru contra ordinulu espres ale guvernulu.

2. Că acestu imprumutu este contractat in conditiuni mai grele de catu chiaru acele in procur'a resufiata, data d-lui Balacianu cu ocașinea imprumutulu Lefèvre, mai grele chiaru si de conditiunile imprumutulu Erlanger, pe care insusi d. Ministru de Finantie le-a declarat ruinatōre pentru țiera;

3. Că d-nulu Balacianu trebuie se fie trimis inaintea justitiei ca passibilu de tōta asprirea legiloru si respunditoru cu person'a si averea sa de tōte pagubele ce a adusu țierei, lucrandu fara procura si fara calitate.

4. Că d-nu Ionu Ghica, presedintele consiliului de Ministri, a facutu reu aprobandu imprumutul Oppenheim in calitate de ministru ad-interim la finantie, candu trebuia se cunoșca desaprobarea espresa ce se deduse mai nainte asupra acestui imprumutu de d-nulu ministru titularu de finantie, Petre Mavrogeni.

5. In fine că guvernulu, recunoșcendu imprumutul impulatoru facutu intr'unu modu atã de arbitraru fara a pune pe Camera in positiune de a se rostí asupra-i, si acest'a candu nu mai erã de catu 12 zile pana la intrunirea ei, a causatu țierei o mare paguba, si dar merita tōta desaprobarea Representantiei Natiunale.

Raportoru Grigoriu Balsiu.

Am onōre a ve mai amintí, d-loru Deputati, că prin jurnalulu seu de la 1 Decembre anul trecut, Consiliulu de Ministri a mai afectatu dreptu ipoteco concesionariloru imprumutulu Oppenheim 6.010,000 lei in veniturile vamiloru a dou'a ipoteco dupa concesionariu imprumutulu Stern, in privire că dupa art. 15 din contractu Statulu erã indetoratu a da o ipoteco de 16.548,000 lei minimum si că guvernulu nu l'a datu de catu de 10 milioane si jumetate.

Raportoru G. Balsiu.

Cu datulu 27 ian. se telegrafa din Bucureșci: In sedinti'a de ieri a camerei, cu 58 de voturi contra 40 se primi propunerea facutu de catra deputatul Boierescu: „Considerandu că constituant'a a impoteritu guvernulu a incheciã unu imprumutu fora a prescrie conditiunile, s'eu a rezervã ratificatiunea pentru adunarea venitoria legelativa, deci imprumutul facutu e legalu si prin urmare cifr'a lui trebuie primita in bugetulu de estimpu.“ Deci cu primirea propunerii lui Boierescu cade propunerea comisiunii financiare atatu in privinti'a dlui Balacianu catu si in privinti'a votulu de neimeredere catra ministeriulu presiedinte.

Economia.

Tergulu de Viena.

Urcarea rapede a pretiuriloru, necesitēza a pune a dese acēsta rubrica in vederea cetitoriloru.

	centenariul (marge, mase)
Bumbaculu Egiptianu	125 fl. 130 fl.
„ Nordamerican middl.	115 „ 120 „
„ Grecescu	30 „ 95 „
„ Levantinu 1.	80 „ 90 „
„ Persianu	75 „ 80 „
„ Ostindianu Dhollera fair	90 „ 95 „
„ Surate fair	65 70 „
Canep'a de Apatin	19 fl. 23 cr.
„ Itali'a, curatite faine	70 fl. 85 fl.
„ „ mittf.	55 „ 70 „

„ „ Poloni'a naturala	16 1/2 „ 18 1/2 „
„ „ curatita	21 1/2 „ 29 „
Inulu de natural Polonia	21 „ 25 „
„ „ Moravia natural	28 „ 37 „
Mierea de Ungari'a naturala	17 1/2 „ 18 1/2 „
„ „ Banatu albu	22 „ 23 „
„ „ Ungari'a galbena	17 1/2 „ 18 1/2 „
Sementi'a de trifoiu din Stiria	
„ cea rosia curatita	37 „ 39 „
„ „ lucerna italiana	32 „ 33 „
„ „ francēscã	46 „ 48 „
„ „ ungurēscã	
„ curatita	32 „ 34 „

Talp'a lucrata (Pfundleder prim.)	88 „ 90 „
„ „ („ Corametti)	80 „ 82 „
Pelea de bou, uda cu cōrne,	
„ cea din Poloni'a	21 „ 23 „
„ „ din Ungari'a	24 „ 26 „
„ „ „uscata	50 „ 53 „
„ „ vaca „	49 „ 51 „
„ „ vitielu „	
„ fora capetine	131 „ 136 „
„ cu capetine	105 „ 110 „
„ din Poloni'a	81 „ 86 „

Cleiu pentru templari celu negru	14 1/2 „
„ „ „ celu brunetu	18 „ 19 „
„ „ „ celu galbenu	22 1/2 „
Oleulu de inu	33 1/2 „ 34 „
„ „ rapitiã (rafinatu)	27 1/2 „ 28 „
„ „ terpentinu galitanu	15 „
„ „ rusescu	14 1/2 „
„ „ austriacu	19 „ 50 „

Colofoniu.	8 „ — „
Smōl'a nōgra	6 „ — 7 „ —
Unsōrea de cenusia din Piri'a	18 „ 19 „ —
„ „ „ Ungaria (alba)	15 16 „
„ „ „ (albastra)	13 1/2 14 1/2 „

Rapiti'a din Banatu, metiulu austriacu	6 1/4 „
Perulu de capra din Romania	26 fl.
Lan'a de oie, cea de iōrna	105 „ 115 „ —
„ „ „ vĕra	110 „ 115 „ —
„ „ mielu	100 „ 200 „ —
„ „ oie din Transilvani'a	120 „ — „ —
„ „ „ Brail'a, Jalomiti'a	94 „ 95 „ —
„ „ „ Roman'i'a mare	88 „ 90 „ —
„ „ „ „ mica	78 „ 80 „ —
„ „ tabaci (Gārber) din Roman'i'a	75 „ — 78 „ —
„ „ oie din Banatu, cea comuna, grōsa	65 „ — 68 „ —
„ „ oie din Banatu tigai'a	80 „ — 82 „ —
„ „ vĕra din Besarabi'a	60 „ — — „ —

Unsōrea de porcu	34 „ — — „
Slanin'a afumata	36 1/2 „ — — „
Cĕr'a din Banatu si din Ungari'a, cea galbena	125 „ — — „
„ cea nalbita	145 „ — — „
Prunele uscate, din 1865	22 1/2 „ — — „
Zaharulu Raffinade	32 „ — — „
„ Melis	30 „ — — „
„ Lampen	28 „ — — „

Grāulu din Banatu	89 Œ metiul 7 fl. 80 cr.
Ordialu	70 „ „ 4 „ 30 „
Ovesulu din Ungar.	43 „ „ 2 „ 28 „
Seulu de oie din Romania	31 1/2 32 „
Coltiani (Knoppern) I. din 1866	10 „ 50 „
„ „ II. „ 1866	8 „ 50 „
Dirdie (Trentic) Unguresci, albe	10 „ 50 „
„ „ „ jumetate albe	8 „ 25 „
„ „ „ obele	6 „ 25 „
„ „ „ ordinare	5 „ — „

Alba-Julia 10 jan. 1867. v.

De la cratiunulu ungrescu in cōce granulu de frunte se pōte cūperã in Sabesiu, Alba-Julia, Tãiusiu, Aiudu, Ighinu cu 5 fl. 50 cr. pana la 6 fl.; porumbulu 4 fl. 50 cr. — 5 fl.; secar'a 4 fl. 80 cr. — 5 fl. 20 cr.; ovesulu 2 fl. 50 cr. — 2 fl. 80 cr. galc'ã de Ardealu. (Dōue galete Trne facu 3 metie austriace, cum se mēsurã in Banatu, s'eu 1 1/2 coretiu dupa mēsur'a din Bucovin'a.) — Vinulu 1 fl. 20 cr. pana la 1 fl. 60 cr. vadr'a de 8 cupe.

Temisiōra, 25 jan. 1867.

(Reportulu de septemana a Loidului din Temisiōra.) — Scirile permanente, nefavorabile ce sosescu de la tergurile mai mari influentiã si aici supr'a trecerii bucateloru, posesoriu inse totusi pretindu pretiurile lor, marginindu-si prin acēsta trecerea fōrte tare. In tergulu de astadi de septemana venira multe bucate, se vendu fruntea grāulu cu fl. 6.70

— 6.75 de metiu. Cucurudiulu si ordialu erã cercatu, cele lalte cereale inse neglese.

Notãmu:

Grãu 87/88 Œ fl. 6.60—6.65, 88/89 Œ fl. 6.70—6.75; 89/90 Œ fl. 6.80—6.85. Se car'a 78/80 Œ fl. 4.50—4.60. — Cucurudiulu nou fl. 3.60 — 3.75. — Ordial 68/70 Œ fl. 3.75—3.80. — Ovesul 46/48 Œ fl. 2 — 2.10 de metiu.

VARIETATI.

— Demintire. Cancelari'a de curte Trna deminte că ea ar fi rechiãmatu comisiunea de la Gherla in urmareã subscrierei petitiunii de catra Ittea Sa eppulu. Petitiunea s'a prodatu in 30 dec. erã comisiunea s'a rechiãmatu mai nainte in 27 dec.

— Aliantia universalã. Lui „K. Z.“ i se scrie din Parisu despre reuniunea ovreiloru cu pōrta numele de „aliantia universalã“, urmatoriele: La 1860, ovreii de pusetiune nalta, locuitori aici, infintiãra aliãnti'a universalã, a careia scopu e a lucrã in favōrea eluptarci de drepturi si progresulu morale a coreligionariiloru, a suorge in ajutoriulu celorã cari suferu in calitatea loru de ovrei, si a spriguiã opurile literare cari ar potē aduce rezultate bune. In putieni aui ai existintei sale, reuniunea deveni mare si potinte, se estinde preste totu pamēntulu. I-a succesu in mai multe țieri ale Europei a mediloai stergerea legiloru asupritōre pentru ovreime, si cari impedeacu egalitatea loru politica in drepturi. A grigitu de sōrtea Israelitiloru pretotindene, in Marocco, Persi'a, Siri'a, Serbi'a scl. Aliantia numera acum'a 5000 de membri contributiori, si numerulu loru cresce pe di ce merge. Presiedinte e Adolfu Crēmieux.

— Distinctiuni. Consiliariulu reg. si Secretariu Aulicu la Cancelari'a transilvana Josifu Plecker e decoratu de catra Maiestatea Sa cu ordulu corōnate de feru clas'a a III.; erã directorulu registraturii totu la acēsa-si cancelaria Carolu Laskaj i se conferã titulu de Consiliaru regiu. Se dice că aceste distinctiuni in legatura cu avansamentulu publicatu mai de unadi se fie cam cele de pre urma dispusetiuni ale Cancelariei morinde. (?)

Nrulu venturinu, in locu de dīnmetate de cōla vineri, va aparē o cōla intrēga vineri s'era pentru sambeta; fiindu că apoi sambeta au rom. catolicii serbatōre, candu tipograf'a e inchisa deci nu pōte iesi nr. pentru domineca.

Cursurile din 28 jan. 1867. n. s'era.

(dupa aretare oficiale.)

	banii	marf.
Imprumutelu de stat:		
Cele cu 5% in val. austr.	54.70	54.85
„ „ contribuționali.	92.00	92.25
„ „ noue in argint.	89.25	89.75
Cele in argint d. 1865 (in 500 franci) ..	81.00	81.60
Cele nationali cu 5% (jan.) ..	70.30	70.40
„ metalice cu 5% ..	58.80	59.00
„ „ main — nov.	63.40	63.60
„ „ 4 1/2% „ ..	51.50	52.00
„ „ 4% „ ..	45.50	46.00
„ „ 3% „ ..	34.50	35.00
Eșepte de loteria:		
Sortile de stat din 1864 ..	80.10	80.30
„ de stat „ 1860% in cele intregu ..	86.50	86.70
„ „ „ 1/2 separata ..	93.25	93.75
„ „ 4% din 1854 ..	76.75	77.25
„ „ din 1839, 1/2 ..	144.00	145.00
„ bancet de credit ..	131.75	132.25
„ societ. vapor. dunarene cu 4% ..	85.00	85.50
„ Imprum. princip. Eszterházy à 40 fl. ..	—	—
„ „ Salm ..	30.00	31.00
„ „ cont. Palfy ..	27.00	28.00
„ „ princ. Clary ..	29.00	29.50
„ „ cont. St. Genois ..	26.00	27.00
„ „ princ. Windischgrätz à 20 ..	17.00	18.00
„ „ cont. Waldstein ..	21.50	22.50
„ „ „ Keglevich ..	14.00	14.25
Obligatiuni deșaroinatōre de pament:		
Cele din Ungaria ..	72.50	73.00
„ Banatul tem.	70.50	71.00
„ Bucovina.	67.25	67.75
„ Transilvania.	67.00	67.50
Actiuni:		
A bancet nationali ..	732.00	734.00
„ de credit ..	166.70	166.90
„ „ soont ..	623.00	626.00
„ „ anglo-austriace ..	87.25	88.50
A societatei vapor. dunar.	482.00	484.00
„ „ Lloydul ..	184.00	187.00
A drumulu ferat de nord.	160.00	160.50
„ „ „ stat ..	206.20	207.00
„ „ „ apus (Elisabeth) ..	137.50	138.00
„ „ „ sud ..	204.00	204.50
„ „ „ langa Tisza ..	147.00	147.50
„ „ „ Lemberg-Czernowitz ..	185.20	185.75
Bani:		
Galbenii imperatesci ..	6.23	6.24
Napoleon'd'ori ..	10.56	10.56
Friedrichsd'ori ..	11.08	11.15
Suverenii engl.	13.15	13.25
Imperialii rusesci ..	10.80	10.85
Argintul ..	130.50	130.75